

Hazem Zwaheri, een 25-jarige Palestijn uit het door oorlog verscheurde Syrië, staat model voor de groeiende groep nieuwe Woerdenaren.

Zwaheri is nu zes maanden in Nederland. Hij heeft een zogenaamde vluchtelingenstatus. Zijn familie verblijft nog altijd in het door de oorlog zwaar getroffen Homs. Deze week begint zijn inburgeringscursus. „Hier ben ik weer een mens,” zegt hij.

Twee jaar geleden lag Homs in puin en verschillende strijdende partijen trokken aan hem. Als etnisch Palestijn, stateloos en zonder hooggeplaatste connecties, was het moeilijk het lokale geweld te ontvluchten. Zwaheri: „Mijn familie

We zaten met honderden op een boot van maar tien meter lang

– Hazem Zwaheri (25)

wilde neutraal blijven, maar dat werd onmogelijk.” Hij zag raketten inslaan en slachtoffers gruwelijk verminkt worden, waaronder veel kinderen. Hij besloot te vluchten. Hij vergezelde zijn moeder naar Egypte voor een medische behandeling, zette haar op het vliegtuig terug en dook zelf de anonimiteit in.

▲ Hazem Zwaheri in zijn Woerdense woning. FOTO MARLIES WESSELS

HUURHUIZEN

‘Opvang gaat zeker lukken’

Het nieuws dat de komende maanden tientallen (huur)woningen beschikbaar moeten komen voor vluchtelingen, zorgde vorige maand voor commotie. Een van bezorgde reacties was dat er nauwelijks huizen overblijven voor starters op de woningmarkt. Rob Meijerink van woningcorporatie GroenWest, de grootste verhuur-

der in Woerden en omgeving, zei in een reactie de ergernis te begrijpen, maar wees op de erbarmelijke situatie waarin de vluchtelingen zich bevinden. Overigens stelde Meijerink dat GroenWest de grote instroom op kan vangen. „Het zal hard werken worden, maar het gaat ons zeker lukken.”

Eritrea de grootste groep vluchtelingen, maar sinds Islamitische Staat aan zijn opmars begon, zijn het ook Syriërs, wat de verhoogde opname van vluchtelingen verklaart.

Georganiseerd

Inmiddels woont Zwaheri zes maanden in Woerden. Hij houdt van het georganiseerde karakter van Nederland en de manier waarop mensen praten tegen hun huisdieren. „Alsof het hun baby's zijn,” lacht hij. Hij doet vrijwilligers-

werk voor de gemeente Utrecht. Omdat hij in Syrië een technische opleiding heeft genoten, doet hij veel klusjes voor bejaarden, maar het komt ook voor dat hij een wandeling met ze maakt. „Dat is dankbaar werk, maar ik kan niet wachten om naar de universiteit te gaan,” zegt Zwaheri. „Zodat ik wat terug kan doen voor de veiligheid die Nederland me heeft gegeven.”

Hoe snel hij aan een studie kan beginnen is afhankelijk van de voortgang van zijn inburgeringscursus.